

Het huis van de Vader

Door H.C.V., Uit het Woord der Waarheid, jaargang 64, 2009,
<https://www.uithetwoordderwaarheid.nl/>

Alle Schriftaanhalingen werden aangepast aan de Statenvertaling (HSV)

De discipelen van de Heer Jezus waren ontroerd en hadden de moed verloren. Dit was geen wonder. De Heer zou hen verlaten. Hij had tot hen gezegd: “Lieve kinderen, nog een korte tijd ben Ik bij u. U zult Mij zoeken, en zoals Ik gezegd heb tegen de Joden, zo zeg Ik het nu ook tegen u: Waar Ik heen ga, kunt u niet komen” (Johannes 13:33). Zij zouden dus alleen achterblijven in deze boze wereld, waar de vijanden van de Heer de overhand hadden. Dat was een treurig vooruitzicht. Zonder hun trouwe Leidsman, Die hen met zoveel liefde had omringd en met Wie zij zich zo innig verbonden voelden, zouden zij hun reis moeten voortzetten. Bij de gedachte daaraan kromp hun hart ineen van smart.

De Heer Jezus, Die hun gedachten kende en hun droefheid begreep, was met ontferming over hen bewogen en probeerde hen te troosten. Hij richtte hun oog omhoog. Hier beneden hadden zij niets te verwachten dan strijd en lijden, maar daarboven wachtte hun de heerlijkheid. Hij ging naar de hemel en daardoor zou God verheerlijkt worden; en als de door God verheerlijkte Zoon des mensen werd Hij het Voorwerp van hun geloof.

Hoor wat Hij zegt: “Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij” (Johannes 14:1). Geloofden zij dan niet in Hem? Zeer zeker. Petrus had immers gezegd: “U bent de Christus, de Zoon van de levende God” en de Heer Jezus had geantwoord: “vles en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is” (Mattheüs 16:16-17).

Zij geloofden in Hem, zoals Hij hier beneden aan hen geopenbaard was. Maar nu ging Hij heen. Hij keerde tot de Vader terug, van Wie Hij gekomen was. God was in Hem verheerlijkt en daarom zou God Hem verheerlijken. Hij zou ten hemel varen. Welnu, als zodanig werd Hij nu het Voorwerp van hun geloof. Zoals zij geloofden in God, Die zij niet zagen, zo moesten zij voortaan in Hem geloven, Die aan de rechterhand van de Vader verheerlijkt zou worden. Door het geloof zouden zij Hem dáár zien. De apostel zegt in de Brief aan de Hebreëen: “maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond” (Hebreëen 2:9), zodat ook ons oog nu op Hem gericht mag zijn Die daar in heerlijkheid Zijn plaats heeft ingenomen.

Zij zouden daar bij Hém komen. “In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben” (Johannes 14:2-3). Wat een heerlijke vertroosting voor de bedroefde discipelen! De Heer ging heen, maar het was hun tot vreugde en zegen. Hij ging heen om in het huis van de Vader plaats voor hen te bereiden.

Het huis van de Vader is Gods eeuwige woning. Daar konden wij niet komen. Mensen werden daar niet toegelaten. Maar Gods Zoon kon het zeggen: “Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen” (Johannes 16:28). Hij is waarachtig Mens geworden. Hij had het werk van de verzoening en verlossing voor arme, verloren zondaren volbracht en de Vader in alles verheerlijkt. Opgewekt uit de doden had Hij allen die in Hem geloven, met Zich verenigd en hen in gemeenschap met Zijn Vader gebracht, zodat Hij Zich niet schaamde hen Zijn broeders te noemen. Nu ging Hij terug tot de Vader en zou voor de Zijnen, die Zijn broeders geworden waren, in het huis van de Vader plaats bereiden. “Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt”, zo sprak Hij later tot de Vader in Johannes 17:24.

Wat een onuitsprekelijk heerlijk voorrecht! Geen beter en heerlijker plaats dan het huis van de Vader! Daar woonde Gods Zoon van eeuwigheid en daar zal Hij ook ons spoedig brengen. Daar zullen wij in Zijn heerlijkheid delen en Zijn vreugde genieten. Daar zullen ongestoorde rust en onuitspre-

kelijk genot ons deel zijn. Daar zullen wij eeuwig leven in gemeenschap met de Vader van onze Heer Jezus Christus, Wiens vreugde het was om de Vader te verklaren en ons tot kinderen van God te maken.

Uit de woorden die de Heer Jezus gebruikt, blijkt hoezeer Hij Zich verheugde om ook ons daar te brengen. Hij spreekt niet over de hemel of over het huis van *de* Vader, maar over “het huis van *Mijn* Vader” (Johannes 14:2), waaraan voor Hem al wat heerlijk was, zich verbond.

“In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen”. Daar is niet alleen een woning voor *Mij*, maar plaats voor *u allen*. “als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken” (Johannes 14:2). O, wat zal het daar goed zijn! Niet alleen in het huis van de Vader, maar in het huis van de Vader waar de Heer Jezus, Die Zich uit liefde tot ons in de dood overgaf, voor ons plaats bereidde. Geen groter geluk kon ons geschonken worden. Het overtreft alles wat ons over de liefde van de Heer Jezus wordt gezegd. Om de vreugde die voor Hem lag, heeft Hij het kruis gedragen. Met de Zijnen, die Hij kocht en verlost, zal Hij het huis van de Vader binnengaan en tot de Vader zeggen: “Zie, Ik en de kinderen die God Mij gegeven heeft” (Hebreeën 2:13).

Maar daartoe moet Hij hen tot Zich nemen. Een plaats in het huis van de Vader moest worden bereid en die is nu bereid, nu de Zoon als Mens daar is ingegaan – maar zij voor wie die plaats bereid was, moeten daar nog worden *gebracht*. Welnu, de Heer Jezus komt hen halen. Hij heeft het beloofd. “En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben” (Johannes 14:3). De blik van de gelovigen wordt omhoog geheven; hun hart wordt naar boven getrokken. In het huis van de Vader zien zij de Heer Jezus, met eer en heerlijkheid gekroond, en uit het huis van de Vader verwachten zij de Heer Jezus om hen te komen ophalen.

“Ik kom weer naar u toe” (Johannes 14:18). Hij spreekt hier niet over de dood, maar over Zijn wederkomst. Hij zal geen ander zenden om de Zijnen op te halen. Nee, Hij komt Zelf. Hoe zou het ook anders kunnen. Een bruidegom haalt zelf zijn bruid op. Hij komt haar tegemoet, zoals wij in de eerste Brief van de apostel Paulus aan de gemeente te Thessalonika lezen. De ontslapen gelovigen worden opgewekt en die op aarde leven, worden veranderd, en dan gaan allen samen de Heer in de lucht tegemoet, Die uit de hemel neerdaalde om hen tot Zich te nemen.

Wat een heerlijk ogenblik zal dat zijn! Net zoals de Heer Jezus naar de hemel voer, zo zullen ook al de Zijnen ten hemel varen. In de lucht ontmoeten zij Hem en worden door Hem geleid in de vele woningen van het huis van Zijn Vader, om dáár voor eeuwig met Hem te wonen en aan al Zijn vreugde en heerlijkheid deel te nemen.

Kunt u met blijdschap dat ogenblik tegemoet zien? Springt uw hart op van vreugde, als u eraan denkt dat uw dierbare Heiland komt om u tot Zich te nemen? Ik hoop niet dat u schrikt bij de gedachte daaraan. Als dit zo is, dan hebt u nog geen deel aan Hem, dan is Hij nog niet uw Heer en uw Heiland. Wie in Hem gelooft, heeft Zijn komst lief. Wie Hem nog niet heeft aangenomen, wenst dat Hij niet komt. Onderzoek uzelf nauwkeurig. En komt u tot het besluit dat u nog niet bereid bent, neem dan de toevlucht tot Hem Die in de wereld kwam om verloren zondaren te zoeken en te behouden. Dan zult u de waarheid ondervinden van de woorden van de Heer Jezus: “en wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen” (Johannes 6:37).

Lees verder:

- o Rubriek “De Opname van de Gemeente”: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm